

HET WIEROOKALTAAR (3) in het Heiligdom van de Tabernakel hjms

Geliefde broeders en zusters, in Deel 3 van de studie over het Wierookaltaar zullen we ons bepalen bij de hoornen die aan hoeken van dit altaar waren bevestigd en de verzoening die hieraan verbonden is. Evenzo zal ons gebedsleven alléén succesvol kunnen zijn als ons leven geheel met God is verzoend. Slechts indien wij door het Bloed van Jezus zijn gereinigd tot diep in onze harten, zullen wij vruchten op grond van onze gebeden mogen verwachten.

De vier hoornen aan het Wierookaltaar

Aan het Wierookaltaar waren net als bij het Brandofferaltaar vier hoornen bevestigd (Ex. 30: 2-3 jo. Ex. 27:2). Bij het Wierookaltaar echter waren deze van goud (het metaal dat naar de Heilige Geest verwijst) gemaakt en niet van koper. Het Wierookaltaar stond, in tegenstelling tot het Brandofferaltaar, immers in het Heiligdom. Dit is het domein waar in geestelijk opzicht alles onder leiding van de Heilige Geest stond.

Het feit dat deze hoornen zowel bij het Brandofferaltaar als bij het Wierookaltaar aan de hoekpunten waren bevestigd, verwijst naar reddende Gods Liefde voor ieder mens op aarde. Namelijk dat Hij aan hen een krachtige verlossing en een veilige schuilplaats wil bieden. Aan elk individu en aan elk volk in de gehele wereld, zowel in het noorden, oosten, zuiden als het westen, wordt verlossing aangeboden. Het kruis van Jezus (in schaduwbeeld het Brandofferaltaar) én ons gebedsaltaar (het Wierookaltaar) hebben een heel belangrijke plaats in onze verlossing.

Het kruis van Jezus is zéker een geweldige schuilplaats. Het geeft waarachtige verzoening en verlossing aan elk mens die gelooft in het offer van Jezus. We mogen vluchten naar het kruis van Jezus en ons eraan vastklampen. Dit zien we ook in schaduwbeeld, want in oud-testamentische tijden mochten gevluichte overtreders van de Wet, die onopzettelijk kwaad of een doodslag hadden begaan, de hoornen van het Brandofferaltaar beetpakken, waarna zij waren gevrijwaard van vergelding (1 Kon. 1:50-51; 2:28). De overtreder werd hier dus gerechtvaardigd van schuld.

Het gouden Wierookaltaar, ons gebedsaltaar, is óók een heerlijke schuilplaats. Want in het gebed worden wij steeds weer aan het volbrachte verzoeningswerk van onze Heiland herinnerd. Hier wordt duidelijk dat de grondslag van onze aanbidding altijd het offer van Jezus Christus moet zijn, waardoor God de Vader Hem hoog heeft verheven en verheerlijkt (Fil. 2:5-11). Jezus heeft middels Zijn eigen Bloed, het bloed van het zondoffer der verzoening, de prijs voor onze volkomen vrijmaking betaald. Hij heeft ons verlost.

Mijn broeders en zusters, Gods verlossing door Jezus' Bloed is uitermate krachtig omdat er sprake is van een eeuwige verlossing voor de mens. Jezus maakte ons voor altijd vrij en nu leeft Hij om voortdurend voor ons te bidden (Hebr. 7:25; 9:12; 10:19; 2 Cor. 5:19-21). De hoornen nu aan het Wierookaltaar en het Brandofferaltaar verwijzen naar deze krachtige verlossing, want hoornen zijn in bijbelse taal symbolen van kracht (Ps. 18:2-3, Hab. 3:4, Luk. 1:68-71, Openb. 5:6).

Waaróm zijn hoornen symbolen van kracht? Alléén omdat hoornen aan de kop van een meestal erg krachtig dier zoals een stier groeien? Neen, broeders en zusters! Omdat hoornen het beeld zijn van de lichtstralen van Gods heerlijkheid. We zullen dat dadelijk zien. Daarin zit de kracht! En onze Heiland Jezus is onze hoorn (dus de kracht) der zaligheid en Hij is het Beeld van Gods heerlijkheid.

Luk. 1:69 en 2:27-30 – *“En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht; En hij kwam door den Geest in den tempel. En als de ouders het Kindeken Jezus inbrachten, om naar de gewoonte der wet met*

Hem te doen; Zo nam hij Hetzelve in zijn armen, en loofde God, en zeide: Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord; Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien,” Leest u ook Matt. 1:21.

Hebr. 1:3 – *“Dewelke, alzo Hij (NB. d.i. Jezus) is het Afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelve teweeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen;”*

2 Cor. 4:6 – *“Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.”*

Broeders en zusters, denkt u eens aan de geweldige kracht die Johannes van Patmos moet hebben ervaren, toen hij als dood neerviel toen hij de geweldige heerlijkheid van Jezus de Hemelbruidegom zag (Openb. 1:17).

En laten we ook Hab. 3:4 eens lezen: *“En er was een glans als des lichts, Hij had hoornen aan Zijn hand, en aldaar was Zijn sterkte verborgen.”* Het woord “hoornen” is hier eigenlijk onjuist vertaald. Het moet “lichtstralen” zijn. God Die omhult was met licht, had lichtstralen aan Zijn hand. Het Hebreeuwse woord dat voor “hoornen” in Ex. 30:2-3 en 27:2 is gebruikt, is “keren” (קרן) dat “hoorn” maar óók “lichtstraal” betekent.

Een voorbeeld in de bijbel is de geschiedenis toen Mozes van de berg afkwam met de twee stenen tafelen. Zijn aangezicht straalde zó sterk door de lange tijd in Gods aanwezigheid, dat de Israëlieten dat licht niet konden verdragen. Ex. 34:35 – *“Zo zagen dan de kinderen Israels het aangezicht van Mozes, dat het vel van het aangezicht van Mozes glinsterde; derhalve deed Mozes het deksel weder op zijn aangezicht, totdat hij inging om met Hem te spreken.”* Het woord dat in dit schriftgedeelte voor “glinsteren” is gebruikt, komt van de werkwoordsvorm van “keren”, namelijk “karan” (קרן).

Ja, geliefde broeders en zusters, ons gebedsaltaar is een geweldig krachtige schuilplaats. Dáár, héél dicht bij Jezus zijn wij veilig (Ps. 91:1 e.v.). Hier kussen wij Zijn voeten met een hart vol overvloeiende dankbaarheid voor wat Hij voor ons heeft gedaan. Hier prijzen wij Zijn grote Naam. Hier aanschouwen wij Hem. Hier ervaren wij de diepe gemeenschap met God als een geweldige liefdevolle Vader. Hier worstelen wij in de gebeden, totdat wij worden verlost van onze boze karakters, onreine begeerten en onhebbelijkheden. Hier mogen wij met vrijmoedigheid ingaan tot Gods troon van genade (in het Allerheiligdom). En langzaam maar zeker zullen wij inwendig veranderen en worden bekleed met de heerlijkheid van Christus. 2 Cor. 3:18 – *“En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.”*

Hoe lieflijk is daarom de uitnodiging van het Woord van God om via ons gebedsaltaar met vrijmoedigheid tot die genadetron van God te komen. Daar troont Jezus, onze Hogepriester, Die medelijden met ons heeft en ons wil helpen. Hebr. 4:14-16 – *“Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgedaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.”*

Het is door de grote kracht van de Heilige Geest, Die in onze harten is uitgestort, dat wij in ons gebedsleven kunnen strijden tot de dood én de ervaring van een geweldige opstanding, een geweldige geestelijke overwinning. Het zijn deze overwinningen in onze gebedsstrijd die bewerkstelligen, dat ons vlees wordt gekruisigd, zodat het meer en meer z'n invloed verliest (het Voorhangsel van ons vlees “scheurt”) en zodat de door Jezus geopende toegang tot het

Allerheiligdom (Hebr. 10:19-20) niet slechts theorie voor ons blijft, maar ook voortdurend werkelijkheid wordt in ons geestelijk leven.

Eenmaal per jaar werd over de hoornen verzoening gedaan

We lezen in Ex. 30:10 dat eens per jaar de hogepriester Aäron (en later zijn opvolgers) over de hoornen van het Reukaltaar verzoening moest doen voor alle geslachten van het volk van Israël met het bloed des zondoffers der verzoeningen. Dat wil zeggen dat het bloed aan de hoornen werd gestreken. Dit was een heiligheid der heiligheden voor de Heer. Dus állerbelangrijkst en állerheiligst. Ex. 30:10 – *“En Aäron zal eens in het jaar over deszelfs hoornen verzoening doen, met het bloed des zondoffers der verzoeningen; eens in het jaar zal hij verzoening daarop doen bij uw geslachten; het is heiligheid der heiligheden den HEERE!”*

Welke ceremonie volgde de hogepriester, broeders en zusters?

We hebben het nog niet in de schriftgedeelten over het Wierookaltaar gelezen, maar bij het Wierookaltaar behoorde een gouden Wierookvat. De hogepriester nam éénmaal per jaar op de grote Verzoendag wat brandend reukwerk van het Wierookaltaar en deed dat in het Wierookvat. Met in zijn ene hand het Wierookvat en in zijn andere hand een kom met bloed van een bij het Brandofferaltaar geslacht offerdier, ging de hogepriester het Allerheiligdom binnen om het bloed zevenmaal vóór en zevenmaal óp de Arke des Verbonds te spreken en én om het Verzoendeksel van de Arke te bewieroken. Tevens streek hij van het bloed aan de hoornen van het Wierookaltaar.

Met het bloed deed de hogepriester op deze wijze verzoening. Eerst met het bloed van een geslachte var voor zijn eigen zonden en daarna met het bloed van een geslachte bok voor de zonden van het volk van Israël.

Met de geurige rook van het brandende reukwerk beschermde hij zijn leven. Want wanneer de rook het Verzoendeksel van de Arke des Verbonds (de plaats waar onze uiterst heilige en ontzagwekkende God te midden van Israël woonde) niet zou bedekken, dan zou hij sterven (Lev. 16:13). Immers, niemand kan God aanschouwen en blijven leven (Ex. 33:20).

We begrijpen hieruit twee dingen. Allereerst is de bloedverzoening tot aan de wortels van ons leven bijzonder belangrijk. Zonder die bloedverzoening zullen wij het Allerheiligdom niet kunnen betreden. Ten tweede zien wij hoe cruciaal ons gebedsleven feitelijk is. Het is een kwestie van leven of dood. Ons intense gebedsleven bekrachtigt en bevordert onze heiligmaking, waardoor wij uit genade straks God wél mogen aanschouwen (Hebr. 12:14b).

Broeders en zusters, laten we met betrekking tot de ceremonie op de grote Verzoendag Lev. 16:11-19 lezen: *“11 Aäron dan zal den var des zondoffers, die voor hemzelve zal zijn, toebrengen, en voor zichzelf en voor zijn huis verzoening doen, en zal den var des zondoffers, die voor hemzelve zal zijn, slachten. 12 Hij zal ook een wierookvat vol vurige kolen nemen van het altaar, van voor het aangezicht des HEEREN, en zijn handen vol reukwerk van welriekende specerijen, klein gestoten; en hij zal het binnen den voorhang dragen. 13 En hij zal dat reukwerk op het vuur leggen, voor het aangezicht des HEEREN, opdat de nevel des reukwerks het verzoendeksel, hetwelk is op de getuigenis, bedekke, en dat hij niet sterve. 14 En hij zal van het bloed van den var nemen, en zal met zijn vinger op het verzoendeksel oostwaarts sprengen; en voor het verzoendeksel zal hij zevenmaal met zijn vinger van dat bloed sprengen. 15 Daarna zal hij den bok des zondoffers, die voor het volk zal zijn, slachten, en zal zijn bloed tot binnen in den voorhang drage, en zal met zijn bloed doen, gelijk als hij met het bloed van den var gedaan heeft, en zal dat sprengen op het verzoendeksel, en voor het verzoendeksel. 16 Zo zal hij voor het heilige, vanwege de onreinigheden der kinderen Israëls, en vanwege hun overtredingen, naar al hun zonden, verzoening doen; en alzo zal hij doen aan de tent der samenkomst, welke met hen woont in het midden hunner onreinigheden. 17 En geen mens zal in de tent der samenkomst zijn, als hij zal ingaan, om in het heilige verzoening te doen, totdat hij zal uitkomen; alzo zal hij*

verzoening doen, voor zichzelf, en voor zijn huis, en voor de gehele gemeente van Israel. 18 Daarna zal hij tot het altaar, dat voor het aangezicht des HEEREN is, uitkomen, en verzoening voor hetzelfde doen; en hij zal van het bloed van den var, en van het bloed van den bok nemen, en doen het rondom op de hoornen des altaars. 19 En hij zal daarop van dat bloed met zijn vinger zevenmaal sprengen, en hij zal dat reinigen en heiligen van de onreinigheden der kinderen Israels.”

Uit Hebr. 9:3-4 mogen we de conclusie trekken, dat het gouden Wierookvat met z'n brandend reukwerk (wijzend op onze gebeden, zoals reeds door mij opgemerkt) in feite tot het domein van het Allerheiligdom behoorde. Hebr. 9:3-4a – *“Maar achter het tweede voorhangsel was de tabernakel, genaamd het heilige der heiligen (NB, het Allerheiligdom); Hebbende een gouden wierookvat, en de ark des verbonds,*”

Paulus rekende het gouden Wierookvat dus toe aan het Allerheiligdom.

Waarom trok Paulus die conclusie? Omdat hij wist dat onze gebeden de troon van God in het hemelse Allerheiligdom bereiken. Niet alleen omdat hij wist dat door Jezus' kruisdood het Voorhangsel scheurde en het Heiligdom en het Allerheiligdom eigenlijk als het ware één vertrek werden. Maar denkt u zich eens in, mijn broeders en zusters, wat er precies in de oudtestamentische tijd op de grote Verzoendag gebeurde!

Vanaf het Wierookaltaar in het Heiligdom werd door de hogepriester brandend reukwerk genomen, in het Wierookvat gelegd en vervolgens in het Allerheiligdom gebracht. Dit is nu precies datgene wat er gebeurt, als wij een leven in heiligmaking leiden en ons gebedsaltaar intens onderhouden door voortdurend aan de voeten van Jezus te komen om Hem te aanbidden en om te strijden voor verlossing van onze onhebbelijkheden. Dan neemt Jezus, onze hemelse Hogepriester het reukwerk van ons gebedsaltaar en brengt dat in het Allerheiligdom voor de troon van God. Openb. 8:3 – *“En er kwam een andere engel, en stond aan het altaar, hebbende een gouden wierookvat; en hem werd veel reukwerks gegeven, opdat hij het met de gebeden aller heiligen zou leggen op het gouden altaar, dat voor den troon is.”* Wat een onverdiende genade!

Overigens noemen we het éérste voorhangsel, welke toegang tot het Heiligdom biedt, de Deur. Op deze website vindt u een aparte studie over de Deur. De toegang tot het Allerheiligdom noemen we het Voorhangsel. Hebr. 9:3 spreekt over het tweede voorhangsel.

Mijn broeders en zusters, in tegenstelling tot de hogepriester Aäron deed Jezus voor eens en voor altijd verzoening voor onze zonden. Met één offerande! Hij betaalde met Zijn eigen Bloed de prijs voor onze verzoening. Met Zijn eigen bloed ging Hij door het Voorhangsel het Allerheiligdom binnen en was daar als een welriekend reukwerk voor God de Vader. En nu bidt Hij daar voortdurend voor ons (Hebr. 7:25; 1 Tim. 2:5; 1 Joh. 2:1).

Omdat Jezus ons grote voorbeeld is en wij Hem in Zijn voetstappen moeten volgen (1 Petr. 2:21) betekent dit, dat ook wij zullen moeten groeien in onze heiligmaking en uiteindelijk na de kruisiging van ons vlees het Allerheiligdom niet slechts incidenteel, maar permanent zullen moeten binnen treden. Dan zullen wij het stadium hebben bereikt, waarin wij voortdurend met een vurig liefhebbend hart voor de verlossing van de mensen in onze omgeving en voor een verloren wereld kunnen bidden. Hebr. 10:19-22a – *“Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; En dewijl wij hebben een groten Priester over het huis Gods; Zo laat ons toegaan*”

Uit de context wordt ons duidelijk, dat hier in plaats van het Heiligdom het Allerheiligdom wordt bedoeld, dat wij allen zullen moeten binnengaan.

Broeders en zusters, ik wil nog heel even terugkeren naar het verzoeningsritueel voor Israël waarin het Wierookaltaar zo'n grote rol speelde (Ex. 30:10). Want onmiddellijk na dit vers 10 lezen we in Ex. 30:11-16, dat voor de verzoening van iedere individuele ziel van twintig jaar

en ouder ook een hefoffer der verzoening moest worden betaald van een halve sikkel (des heiligdoms). Vers 12 spreekt over *“het geven van de verzoening van zijn (d.w.z. ieders) ziel aan de Heer”*. Zonder dit hefoffer zou er een plaag over hen komen. Het hefoffer was voor rijk en arm even groot. Omdat het bestemd was voor de verzoening van de ziel, mocht het door rijken niet worden vermeerderd en mocht het door armen niet worden verminderd.

Dit nu is volkomen verklaarbaar, mijn broeders en zusters. Indien wij ons met God willen verzoenen zal elk individu dezelfde prijs aan God moeten betalen, namelijk het aanvaarden van Jezus' kruisoffer en daarna het overgeven van zijn gehele leven in de hand van God. Ieder van ons moet deze prijs betalen. Uiteraard is het daarna wel mogelijk om vrijwillige heoffers aan God te brengen, waarbij ieder zelf bepaalt wat hij wenst te offeren. Leest u bijvoorbeeld Ex. 25:2; 35:5,21-22,29.

Het hefoffer werd gebruikt voor de dienst van de tent der samenkomst, dus voor de dienst op en rond de Tabernakel. Met andere woorden, het overgeven van ons eigen leven als prijs der verzoening voor onze zielen is bedoeld om voortaan geheel in de dienst van God te zijn.

De volgende vragen wil ik in ons midden leggen! Hebben wij onszelf, nadat Jezus al onze zonden heeft vergeven en weggewassen, geheel in de dienst van God gesteld? Volgen wij Hem nu vrijwillig en van ganser harte en dienen wij Hem? Bepaalt Hij nu het verloop van ons leven?

Geliefde broeders en zusters, in de twee laatste delen van deze studie zullen we nog het specifieke reukwerk bestuderen dat moest worden verbrand. Hieruit zullen we mogen leren hoé ons gebedsleven voor God behagelijk mag worden. Moge Jezus Christus u deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)